

روایت حسین نوش‌آبادی از مذاکره وزرای خارجه ایران و عمان

باب مذاکره برای رفع تنش‌ها با راس‌ت

سفر البوسعیدی برای یافتن راه‌حل‌های دیپلماتیک بود

مدیرکل پارلمانی و قوانین وزارت امور خارجه و سفیر سابق ایران در عمان در رابطه با ارزیابی خود از سفر بدر بن حمد البوسعیدی به تهران و احتمال اینکه حامل پیامی برای ایران بوده باشد، اظهار داشت: نقش کشور عمان در همکاری‌های منطقه‌ای و بین‌المللی همواره باحسن‌نیت وتلاش‌های دلسوزانه بوده‌است. روابط دوستانه و برادرانه حاکم بین ایران و عمان باعمق مناسبات راهبردی واستراتژیک دو کشور در ایجاد ثبات وامنیت منطقه همراه بوده است. حسین نوش‌آبادی گفت: باور رهبران دو کشور در شکل‌گیری نظام جامع منطقه‌ای و همکاری‌های تنگاتنگ برای توسعه روابط در حوزه‌های مختلف اقتصادی، فرهنگی، سیاسی و تجاری و حتی امنیت، همچنین توافقات و تفاهات فی‌مابین مسئولان دو کشور خصوصا رئیس‌جمهور گذشته و کنونی در موضوعات مختلف، گویای همسویی و همگرایی دو کشور در راستای سیاست تنش‌ش‌زایی و گفت‌وگوهای سازنده و درک متقابل از موضوعات منطقه‌ای و بین‌المللی است.

وی در توضیح سیاست‌های منطقه‌ای عمان تصریح کرد: تلاش دو کشور برای حل و فصل بحران‌های ساختگی کشورهای فرامنطقه‌ای در ایجاد ناامنی و بی‌ثباتی در منطقه و کشورهای‌های همسایه باعث شده است هر دو کشور تلاش گسترده‌تری برای رفع این تنش‌ها در منطقه داشته باشند و برای همکاری‌های نزدیک‌تر راغب باشند.سفر آقای البوسعیدی در شرایط کنونی به منزله آمادگی بیشتر برای تقویت روابط دو جانبه، همفکری، رایزنی، مشورت، یافتن راه‌حل دیپلماتیک برای حل تنش‌ها، حل و فصل اختلافات و مشکلات منطقه از طریق گفت‌وگو و مذاکره است. مدیرکل اداره امور مجلس وزارت خارجه بایان اینکه نقش وحسن‌نیت عمان در چند دوره مذاکرات غیرمستقیم ایران و آمریکا وتلاش این کشور برای یافتن راه‌حل دیپلماتیک به منظور حل مشکلات و اختلافات بر هیچ‌کس پوشیده نیست، عنوان کرد: سلطنت عمان همواره برای ایجاد همسویی وهمگرایی منطقه وعبور از بحران‌هایی که در منطقه شکل گرفته، تلاش زیادی کرده‌است.

این همکاری‌های مسقط با تهران بسیار نزدیک بوده است و ما از سلطنت عمان به خاطر این دلسوزی‌هایی که همیشه داشتند، تشکر می‌کنیم. وی افزود، به همین خاطر سفر وزیر محترم امور خارجه عمان به تهران ودیدار ایشان با مقامات ایرانی هم موجب توسعه مناسبات و گسترش پیش از پیش دو جانبه و هم همفکری در موضوعات منطقه‌ای و بین‌المللی خواهد بود. همچنین باعث یافتن راه‌حل‌های مناسب برای حل و فصل این مشکلات خواهد شد. اعتقاد من این است که این سفر در شرایط کنونی گویای پیوند های عمیق همسایگی بین ایران و عمان است و حکایت از اعتماد متقابل دو کشور نسبت به یکدیگر داشته ونشان دهنده روحیه همکاری ورویکرد حمایت‌رایانه از امنیت وثبات متقابل است و این نکته مهمی است. این نماینده پیش مجلس با اشاره به اینکه ایران و عمان در اداره تنگه هرمز همکاری مشترک دارند، اظهار کرد: تهران و مسقط می‌توانند در ایجاد ثبات وامنیت خلیج فارس ودرباری عمان نقش موثری با همکاری سایر کشورهای همسایه جنوبی داشته باشند و این همکاری‌ها هر چقدر نزدیک‌تر شود، می‌تواند نتیجه بهتری در ثبات منطقه غرب آسیا داشته باشد.

اعتماد عمانی‌ها به ایران

این دیپلمات کشورمان درباره احتمال میانجگری مجدد مسقط در حل و فصل مسائل فی‌مابین ایران و آمریکا و ارسال پیام واشنگتن به تهران بیان کرد: رفتارها، اقدامات و تحرکات عمانی‌ها در گذشته و مقطع اخیر نشان دهنده اهتمام این کشور برای حل و فصل اختلافات منطقه‌ای و کاهش تنش‌ها بوده و ما به حسن‌نیت عمان واقف هستیم. به همین خاطر از هر نوع تعامل و همکاری این کشور برای رفع مسائل منطقه استقبال کردیم. وی اضافه کرد: همواره از نظرات و پیشنهادات عمان استفاده کردیم و متقابلا عمانی‌ها هم به ایران به عنوان کشور دوست و برادر اعتماد و ایمان دارند. در مقطعی که سفیر ایران در مسقط بودم در دیدارهایی که با مقامات ارشد این کشور از شخص سلطان قابوس پادشاه تا سایر مقامات به‌گاد دارم و تجربیاتی که در این چند سال کسب کردم به همین باور رسیدم. نوش‌آبادی خاطرنشان کرد: حوادث اخیر هیچ تأثیری بر رفتار ارزشمند عمانی‌ها، رویکرد مثبت وحسن‌نیت آن‌ها نداشت و عمانی‌ها واقعا در تلاش بودند و هستند که مسائل را از طریق گفت‌وگو ومذاکره حل وفصل کنیم. مادر عین‌حال که با اقتدار در میدان حاضر هستیم، با رویکرد بازدارندگی، دفاع از تمامیت ارضی، کبان کشور و آمادگی برای هر گونه شیطنت و ماجراجویی در منطقه را خواهیم داشت. باب گفت‌وگو ومذاکره برای درک متقابل از شرایط و برای رفع این تنش‌ها را داشته‌ایم و خواهیم داشت.

دوشنبه ۱۴۰۴/۱۰/۲۲

۲۲ رجب ۱۴۴۷ / ۱۲ ژانویه ۲۰۲۶

«آرمان ملی» مطالبه جامعه از حاکمیت در اعتراضات اخیر را بررسی می‌کند

حفظ کرامت مردم؛ وعده صادق به جامعه

محمد مهاجری در گفت‌وگو با «آرمان ملی»: «وفاق باید مردم باشد

دارد. افزایش بی‌رویه قیمت‌ها؛ تبعیض و بی‌عدالتی، مفاسد اقتصادی، کلاهبرداری، رانت و اختلاس‌هایی که گاه و ناگاه از سوی دستگاه قضا کشف واعلام می‌شود و... امروز جامعه را با نوعی سرخوردگی از عدم تغییر وضع موجود به سمت وضع مطلوب مواجه کرده و حداقل لازمه برون‌رفت از این شرایط ایجاد امید واقعی در مردم در جهت بهبود شرایط است و این امید نیز حاصل نخواهد شد مگر با اقدامات عملی و ایجاد میزانی از رضایتمندی در جامعه و پرهیز از هر اقدام، تصمیم و رفتاری که باعث بروز نارضایتی، خشم و دودستگی در جامعه می‌شود.

وفاق با مردم

یک فعال سیاسی اصولگرا در تحلیل شرایط فعلی جامعه واقدمات عملی برای شنیدن صدای اعتراض جامعه اظهار داشت: زمانی‌که جنگ ۱۲ روزه صورت گرفت شاهد یک همبستگی بسیار گسترده‌ای در کشور بودیم و همه انتظار داشتند که پاداش این وحدت ملی که به مردم داده می‌شود تفاوت‌کردن برخی از سیاست‌های کلی کشور باشد. محمد مهاجری به «آرمان ملی» گفت: اما متأسفانه این اتفاق نیفتاد و دوباره به تظلیمات کارخانه بازگشتیم. درست‌است که امروزه دغدغه ومشکل اصلی بسیاری از مردم مسائل اقتصادی است و با توجه به اینکه درصد بالایی از مردم زیر خط فقر زندگی می‌کنند طبیعی است که یکی از دلایل نارضایتی‌های مردم که حتی ممکن است به خشونت هم تشدید شود اقتصادی باشد که مساله مهمی هم هست. اما نکته اینجاست که به‌نظرم جامعه دچار یک تحقیر است واحساس می‌کند به نحوی دچار سرخوردگی شده‌است. وی افزود: مثلاً در داستان فیلترینگ؛ صیانت، انتصابات به مشاغل حساس و در اینگونه مسائل جامعه احساس می‌کند که مورد توهین واقع شده‌است. بدتر از این توهین نیز این است که عده‌ای می‌گویند که «ایا مشکل

«آرمان ملی» آخرین تحولات خاورمیانه را تحلیل می‌کند

روابط جدایی ناپذیر تهران و بیروت

کرد، آخرین تحلیل‌ها در این حوزه را هم بررسی می‌کنیم.

جزئیات دیدار با رچی

همانطوری که اشاره کردیم بعد از فراز و نشیب‌های فراوان عراقچی ورچی در بیروت دیدارها هرچند توانست بسیاری از شایعات را کم‌رنگ کند و از تنش‌های فی‌مابین بکاهد ولی آنچه همچنان بین دو دولت قرار دارد اختلاف‌ها بر سر خلع سلاح حزب... لبنان است که دولت این کشور با فشار آمریکا و اسرائیل به دنبال کاهش اهرم نظامی خود است. بر کسی پوشیده نیست که تنها عامل بازدارنده اسرائیل برای ورود به لبنان قدرت نظامی حزب... است. این بارها تکرار کرده است که در مسائل داخل بیروت دخالتی نخواهد داشت ولی با این حال چالش‌ها و اختلاف‌ها همچنان بین دو دولت ادامه خواهد داشت ولی روابط بین دو کشور هرگز پایان نخواهد یافت. همانطوری که در ادامه به جزئیاتی در مورد سفر هفته گذشته عراقچی اشاره خواهیم

گزارش

پرونده ایران در دست تندروها

روبو و میراث جنگ طلبانه پمپئو و بولتون

در حالی‌که دونالد ترامپ، چهل وهفتمین رئیس‌جمهور ایالات متحده، در آغاز دور دوم ریاست جمهوری خود، از «آمادگی برای مذاکره» با ایران سخن می‌گفت، تحولات میدانی و سیاسی مسیر دیگری را رقم زد؛ مسیری که از آستانه دور پنجم مذاکرات ایران و آمریکا در عمان، به چراغ سبز برای تجاوز رژیم صهیونیستی به ایران و در نهایت، بمباران مستقیم تاسیسات هسته‌ای ایران توسط آمریکا انجامید. ایرنا نوشت: ترامپ که اکنون صراحتا خواهان «غنی‌سازی صفر» و به تازگی و پس از دیدار با بنیامین نتانیا‌هو، نخست‌وزیر اسرائیل، توقف توسعه برنامه موشکی در ایران است و البته در جریان اعتراض‌های اخیر در ایران هم ورود کرده و اداعی «حمایت از معترضان» را مطرح کرده، عملاً از دیپلماسی به تقابل سخت چرخیده است؛ چرخشی که این پرسش جدی را پیش می‌کشد که چه کسانی و با چه منطقی، رئیس‌جمهور آمریکا را در کاخ سفید به سمت تشدید تنش با تهران سوق می‌دهند؟ در مرکز این چرخش، نام مارکو روبیو، وزیر امور خارجه آمریکا بیش از پیش برجسته شده‌است؛ سناتور تندرو و در عین حال اثرگذار جمهوری خواه که به‌تدریج به یکی از معماران اصلی سیاست خارجی ترامپ بدل شده‌است. روبیو نه تنها از منتقدان سرسخت هرگونه توافق با ایران به شمار می‌رود، بلکه گزارش‌ها در زمان برگزاری مذاکرات غیرمستقیم میان تهران و واشنگتن حاکی از آن بود که در همان مقطع نیز تلاش کرده بود پرونده ایران را از دست استیو ویتکاف، نماینده ویژه ترامپ در مذاکرات با ایران، خارج کرده و به محور امنیتی- تقابلی کاخ سفید منتقل کند؛ محوری که مذاکره رانه ابزار حل‌وفصل، بلکه تانکیکی فرعی در مسیر فشار حداکثری می‌داند. مارکو روبیو، سیاستمداری برخاسته از جریان نوحفاظه‌کار حزب جمهوری خواه، سابقه‌ای طولانی در همسویی راهبردی با اسرائیل دارد و از چهره‌های نزدیک به لابی آبیک در واشنگتن محسوب می‌شود. حمایت بی‌قید و شرط از سیاست‌های تل آویو، مخالفت ریشه‌ای با برجام و تاکید بر مهار همه جانبه ایران، روبیو را به گزینه‌ای مطلوب برای لابی‌های حامی اسرائیل بدل کرده‌است.

منتقد برجام و معمار تقابل

بررسی مواضع و اظهارات مارکو روبیو نشان می‌دهد که رویکرد تند او علیه ایران، نه محصول جایگاه کنونی اش در راس وزارت امور خارجه آمریکا، بلکه امتداد یک خط فکری و سیاسی قدیمی است که دست‌کم از یک دهه پیش شکل گرفته‌است. روبیو در دوره وزارت خود، به‌ویژه در سال‌های ۲۰۱۵ و ۲۰۲۶، بارها تأکید کرده که هرگونه توافق با ایران باید مبتنی بر «غنی‌سازی صفر» باشد و تهران تنها در صورتی می‌تواند از انرژی هسته‌ای غیرنظامی بهره‌مند شود که سوخت مورد نیاز خود را از خارج وارد کند. او همزمان با متهم‌کردن ایران به نزدیک‌شدن به «آستانه ساخت سلاح هسته‌ای»، خواستار تشدید فشارها، از جمله فعال سازی مکانیسم ماشه از سوی اروپا شد و ایران را «منبع اصلی بی‌ثباتی در خاورمیانه» توصیف کرده‌است؛ ادبیاتی که آشکارا از منطق نزدیک‌زدنگی دیپلماتیک گرفته و به زبان تهدید نزدیک شده‌است. با این حال، بازگشت به سال ۲۰۱۵ نشان می‌دهد که این مواضع، ریشه‌ای عمیق‌تر دارد. مارکو روبیو در زمان انعقاد توافق هسته‌ای ایران و گروه ۵+۱، از برجسته‌ترین مخالفان برجام در سنای آمریکا بود. او در ژوئیه ۲۰۱۵ توافق را «ضعیف، خطرناک و فاقد سازوکارهای نظارتی کافی» خواند، مدعی شد که برجام نه تنها مانع دستیابی ایران به توان هسته‌ای نمی‌شود، بلکه در بلندمدت مسیر آن را هموار می‌کند. در مجموع، کارنامه سیاسی مارکو روبیو نشان می‌دهد که نگاه تقابلی او به ایران، نه واکنش مقطعی به تحولات اخیر، بلکه بخشی ثابت از هویت سیاسی و فکری اوست؛ هویتی که با نزدیکی راهبردی به اسرائیل ولابی آبیک گره خورده‌است.

مثلث فشار حداکثری

برای درک جایگاه مارکو روبیو در دولت دوم دونالد ترامپ، ناگزیر باید به تجربه دولت نخست او بازگشت؛ دوره‌ای که سیاست ایران واشنگتن عملاً در اختیار دو چهره کاملاً ایدئولوژیک و جنگ طلب یعنی مایک پمپئو، وزیر امور خارجه و جان بولتون، مشاور امنیت ملی کاخ سفید قرار داشت. این دو، معماران اصلی راهبرد «فشار حداکثری» علیه ایران بودند و با ترکیبی از تحریم، تهدید و عملیات روانی، تمام تلاش خود را به کار بستند تا ترامپ را از مسیر دیپلماسی دور کرده و به سمت تقابل نظامی با تهران سوق دهند. مایک پمپئو، که از نخستین روزهای خروج آمریکا از برجام در سال ۲۰۱۸ به چهره محوری سیاست ضدایرانی تبدیل شد، با ارائه فهرست ۱۲ شرط مشهور خود، عملاً هرگونه امکان مذاکره واقعی با ایران را منتفی کرد. شروطی که از توقف کامل غنی‌سازی تا تغییر بنیادین سیاست منطقه‌ای ایران را دربر می‌گرفت، بیش از آنکه نقشه راه دیپلماسی باشد، شبیه بیانیه‌ای برای تسلیم کامل بود. پمپئو در طول تصدی خود بارها از «گزینه نظامی» سخن گفت، تحریم‌های بی‌سابقه نفتی و مالی را علیه ایران اعمال کرد و تلاش کرد فضای روانی لازم برای مشروع سازی یک درگیری مستقیم را در افکار عمومی آمریکا و متحدانش ایجاد کند. در کنار او، جان بولتون قرار داشت؛ چهره‌ای که سال‌ها پیش از ورود به کاخ سفید، آشکارا از «بمباران ایران» دفاع کرده بود. بولتون در مقام مشاور امنیت ملی، نقشی کلیدی در تشدید تنش‌ها ایفا کرد؛ از فشار برای خروج از برجام گرفته تا حمایت از اقدامات تحریک‌آمیز در خلیج فارس و طراحی سناریوهایی که می‌توانست آمریکا و ایران را به آستانه جنگ بکشاند. بسیاری از ناظران معتقدند که فضای پرتنش سال‌های ۲۰۱۹ و ۲۰۲۰، از جمله بحران‌های امنیتی متوالی در منطقه، بدون حضور و نفوذ بولتون در اتاق تصمیم‌سازی کاخ سفید قابل تصور نبود. اکنون، با گذشت چند سال، مارکو روبیو را می‌توان جانشین فکری و سیاسی همین جریان دانست؛ چهره‌ای که همان منطق تقابلی پمپئو و بولتون را، اما با زبانی منسجم‌تر و نفوذ نهادی عمیق‌تر در دولت دوم ترامپ دنبال می‌کند.

جامعه لبنانی به‌صورت تاریخی روابط گسترده‌ای با ایران دارد و تأمین نیازمندی‌های بخش قابل توجهی از جامعه لبنان بدون ارتباط با جمهوری اسلامی ایران میسر نیست. بنابراین شرایط فعلی یک رویکرد استثنایی است که تداوم نخواهد داشت ومشکلات این روابط گذرا خواهد بود. نمی‌توان روابط دو جانبه مهم با سابقه تاریخی را متوقف کرد.

این روابط سیاسی، فرهنگی و مذهبی است وحتی بسیاری از لبنانی‌هایباری درمان به ایران سفر می‌کنند. روابط ایران و لبنان را نمی‌توان با یک دستور دولتی با فشار خارجی متوقف کرد. «او در همین مورد و با اشاره به نقش احزاب سیاسی در روند داخلی لبنان اضافه کرد: «موضوع احزاب سیاسی لبنان دارای قدرت تصمیم‌گیری و مذاکره لبنانی را دارند و می‌توانند با گفت‌وگوهای لبنانی- لبنانی بسیاری از مشکلات را حل وفصل کنند. موضوع خلع سلاح حزب... یک بحث مجردی نیست که به‌صورت خیالی با آن برخورد راست.

لبنان مورد تعرض مکرر یک قدرت منطقه‌ای قرار گرفته‌است و این تعرض‌ها متوقف نشده‌است ونمی‌توان چشم‌ها را بست و گفت اسرائیل کاری با لبنان ندارد وهمچنان لبنان مورد طمع اسرائیل است و این رژیم به شدت در پی تحکیم نفوذ و حضور در بخش‌هایی از خاک این کشور است و البته نگاه تاریخی به منابع آبی لبنان دارد.

این رژیم در سال‌های اخیر به منابع گازی و انرژی سواحل شرقی مدیترانه نیز چشم دارد. بنابراین لبنانی همواره مورد تعدی قرار گرفته‌است و نیازمند شکل‌گیری استراتژی دفاع ملی است.»

جزئیات روابط ایران- لبنان

صباح زنگنه، نماینده پیشین ایران در سازمان همکاری اسلامی و کارشناس مسائل منطقه با ارزیابی آخرین روابط تهران- بیروت به ایرنا گفت: «این حالت در روابط دو کشور یک حالت استثنایی است و حالت عادی وطبیعی روابط دو کشور نبوده، نیست ونخواهد بود. نمی‌توان یک جامعه بزرگ لبنانی را از شیعه و سنی ومسیحی که علاقه مند به حفظ روابط با ایران هستند را از این امکان منع کرد.